

SÀPIENS

DESCOBREIX LA TEVA HISTÒRIA

INVESTIGACIÓ SÀPIENS

Els fundadors catalans del Reial Madrid

reconstruïm la vida
els germans Padrós

**EL 600, UN
MITE SOBRE
RODES**

**ANTIC EGIPT
LA PRIMERA VAGA
DE LA HISTÒRIA**

**TOTES LES CAUSES DE
LES GUERRES
DE L'OPI**

MOROS A LA COSTA! PIRATES CONTRA L'EMPORDÀ

Així es defensava una torre de moros

Uns edificis pensats al detall per servir de refugi en cas d'atac pirata

A causa dels atacs pirates, les poblacions costaneres catalanes van fer un gran esforç econòmic per dotar-se d'una important i sòlida xarxa de defensa. A més d'emmurallar les viles, cal destacar l'edificació, en els punts més alts i al costat de les masies, de torres de guaita i les anomenades *torres de moros*, de les quals encara queden moltes dempeus. Aquesta il·lustració explica com era i com es defensava una torre de moros.

OLI BULLENT CONTRA ELS ENEMICS

A la part superior de la torre **1** hi havia un espai des del qual es podia llançar oli o aigua bullent sobre els enemics que envoltaven la fortificació. Mitjançant fogueres enceses al terrat **2** o gràcies al so dels corns **3** s'avisava del perill a les masies o les poblacions properes.

L'HABITACLE DE LA TORRE

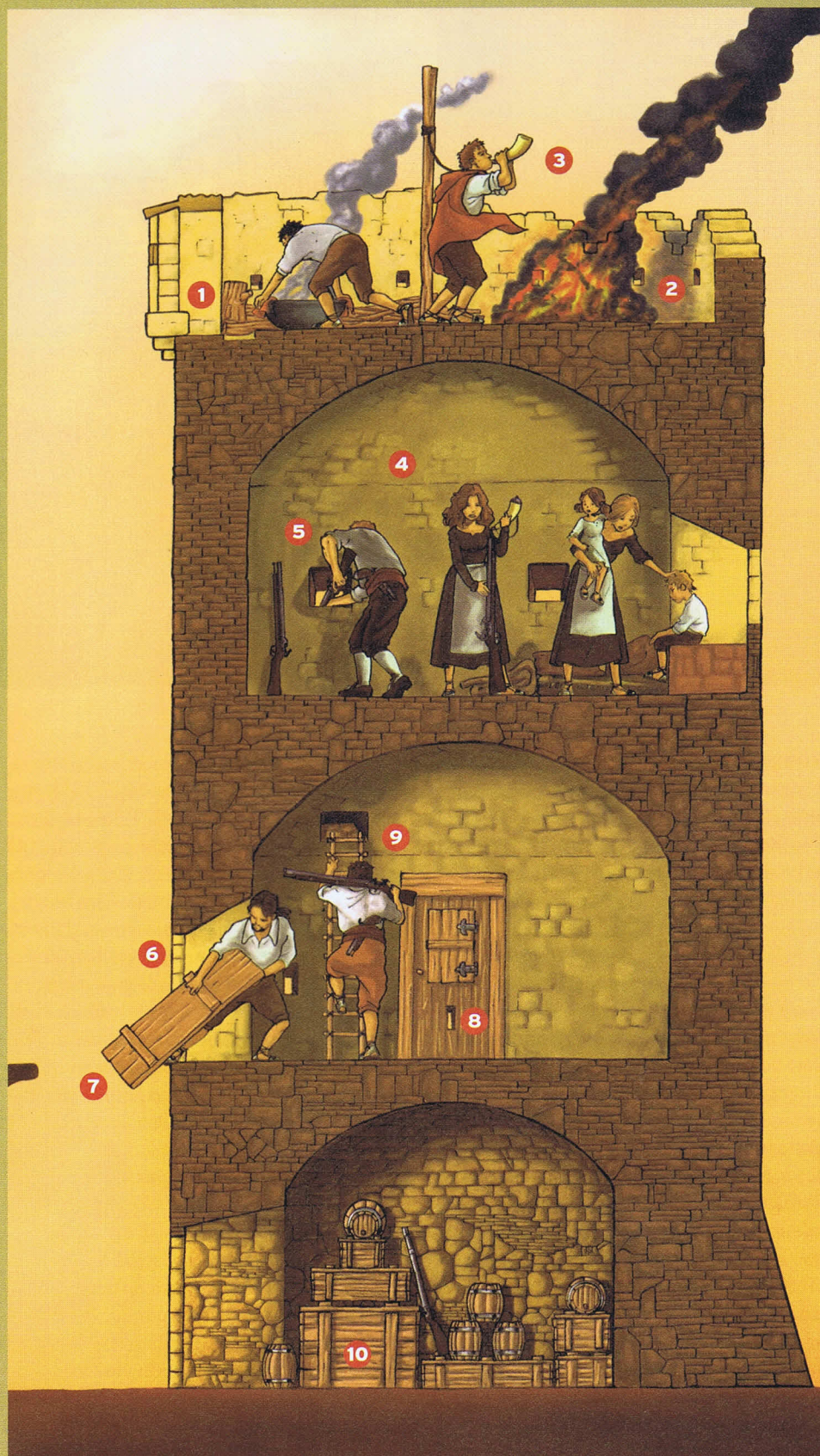
Just a sota del terrat hi havia una planta **4** que solia presentar una alçada superior a les altres. Aquest fet tenia una explicació prou lògica: en cas que l'atac durés diversos dies s'utilitzava com a habitacle per a les persones refugiades. A més, des d'aquesta sala, a través de les espitlleres **5**, es podia disparar contra els enemics sense exposar-se gaire.

L'ENTRADA A LA FORTIFICACIÓ

La porta d'entrada a la torre **6** estava aixecada a uns tres metres del terra. Per accedir-hi, hi havia un pas eventual de fusta **7** que es retirava un cop tothom s'havia refugiat en el seu interior. Amb el pas dels anys, una vegada van haver desaparegut els perills de la pirateria, es va substituir per un pas fix de pedra.

L'ASCENSIÓ PER LA TORRE

En aquesta sala, també, hi havia una finestra que permetia tenir una millor perspectiva de l'exterior i, a través de l'espitllera inferior **8**, disparar sense ser vist. Mitjançant escales de mà **9** es passava d'una planta a una altra. Un cop retirada l'escala era gairebé impossible accedir a les estances superiors. Per la seva banda, la sala inferior de la torre **10** acostumava a ser massissa, tot i que algunes vegades s'utilitzava com a magatzem de les municions.

Jaume Noguera és arquitecte tècnic i coautor del llibre *Pirates, corsaris i torres de moros*.